

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

w sprawie **A. I.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2020r.

wniosku skazanego

o wszczęcie z urzędu postępowania o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 lipca 2017r. (VK (...)) utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 kwietnia 2018r. (II AKa (...)) na podstawie art. 542§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**stwierdzić brak podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania
o wznowienie postępowania**

UZASADNIENIE

Skazany A. I. pismem z dnia 1 lipca 2019r. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 kwietnia 2018r. (sygn. akt II AKa (...)). Z uwagi na treść tego pisma zostało ono przyjęte jako wniosek o rozważenie wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego wobec zachodzenia, w ocenie wnioskodawcy, bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439§1 pkt 5 i 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdza, że w oczywisty sposób żadna ze wskazanych bezwzględnych przesłanek w niniejszej sprawie nie zachodzi.

A. I. został skazany na karę 25 lat pozbawienia wolności i bezsprzecznie jest to kara znana ustawie – art. 32 pkt 4 k.k. W treści wyroków obu instancji nie

zachodzi też taka sprzeczność, która uniemożliwiałaby ich wykonanie, co więcej, orzeczenia te są obecnie wykonywane.

Skazany w swym piśmie wskazał, że potrzebę wznowienia postępowania widzi w treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, które należy zidentyfikować jako wyrok z dnia 16 kwietnia 2009r. w sprawie P 11/08 (OTK-A 2009/4/49, Dz.U. z 2009, Nr 63, poz.533), na podstawie którego, art. 1 pkt 15 ustawy z dnia 27 lipca 2005r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego i ustawy - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 163, poz.1363), utracił moc, jako uznany za sprzeczny z Konstytucji RP (przepisem tym zmieniono ówczesny art. 148§2 k.k.).

W tej sytuacji należy przyjąć, że to nie wskazane w piśmie skazanego przepisy, lecz art. 540§2 k.p.k. miałyby w ocenie skazanego stanowić podstawę wznowienia postępowania.

Zgodnie zaś z treścią art. 542§3 k.p.k. postępowanie wznawia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439§1 k.p.k.

W tej sytuacji, w sprawie brak jest podstaw prawnych, które pozwalałyby na działanie Sądu Najwyższego z urzędu, a wymagane jest złożenie wniosku o wznowienie postępowania.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie